

KOLLEKT

Herre Jesus Kristus!
Du, den almægtige Guds søn,
som ikke længere er fattig og elendig på jorden,
men sidder ved din faders højre hånd
og er herre over alle ting;
vi beder dig:
Send os din Helligånd og giv os trofaste ordets tjenere.
Bevar dit ord
og lad dit evangelium udbredes til alle folkeslag;
værn os mod Djævelen og alle tyranner,
og ophold med vælde dit rige på jorden,
indtil alle dine fjender er lagt under dine fødder,
og vi ved dig har sejret
over synden, døden og Djævelen,
du, som med din fader lever og regerer
i Helligånds enhed,
én sand Gud fra evighed og til evighed.

ANDEN RÆKKE

Sl 113

Salmisten skriver:

Halleluja.

Lovpris, I Herrens tjenere,
lovpris Herrens navn!

Lovet være Herrens navn
fra nu af og til evig tid!

Fra øst til vest
skal Herrens navn lovprises.
Herren er ophøjet over alle folkene,
hans herlighed er ophøjet over himlen.

Hvem er som Herren, vor Gud,
i himmel og på jord,
så højt som han troner,
så dybt ned som han ser?
Fra støvet rejser han den svage,
fra skarnet løfter han den fattige,
han sætter ham blandt fyrster,
blandt sit folks fyrster.
Han lader den ufrugtbare kvinde sidde
som lykkelig mor til sønner.

Luk 24,46-53

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:
Jesus sagde til dem: "Således står der skrevet: Kristus
skal lide og opstå fra de døde på den tredje dag, og i
hans navn skal der prædikes omvendelse til syndernes
forladelse for alle folkeslag. I skal begynde i Jerusalem,
og I skal være vidner om alt dette. Og se, jeg sender det,
min fader har lovet jer; men bliv i byen, indtil I bliver
iført kraft fra det høje."

[**KS:** Han tog dem med ud af byen, hen i nærheden af
Betania, og løftede sine hænder og velsignede dem. Idet
han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op
til himlen. De tilbad ham, og fyldt med glæde vendte de

tilbage til Jerusalem, og de var hele tiden i templet og lovpriste Gud.]

Prædiken - over Luk 24,46-49

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Disse ord er meget stærke ord, for det er ord, der handler om død og kærlighed - og ikke mindst om blandingen af død og kærlighed.

Frihedskæmperne gav deres liv i kærlighedens navn, i kærligheden til friheden, i kærligheden til de undertrykte og besatte.

Vi overvældes af voldsomme følelser, når vi læser de dødsdømte frihedskæmperes hastigt skrevne breve - breve, der er fulde af tro og kærlighed og taknemmelighed.

I brevene møder vi en nærmest overmenneskelig afklarethed i tilværelsen - og vi finder denne afklarethed hos blot store drenge og meget unge mænd.

At give sit liv for sit fædreland er en stor ting; men at ofre sig for en retfærdig sag, er en handling, der løfter den dødsdømte op i andre luftlag, end vi normalt kan befinde os i - nærmest som en åndelig himmelfart, opløftet af sandhed og ånd.

Vi beundrer disse helte, der ikke stod og puttede sig, men som trådte i karakter og viste sig som rigtige mænd, der ville og kunne slås for Danmarks frihed. Vi er stolte af disse frihedskæmpere, der ikke tvivlede på, hvad der var rigtigt at gøre - og de var bestemt med til at genoprette Danmarks ramponerede omdømme ude i verden.

Inde i mit hoved er der billeder, der forstyrrer tanken om den gode, sande og smukke frihedskæmper - det er billeder af fly, som braser ind i to meget høje tårne; det er billeder af markedspladser fyldt med lemlæstede mennesker i dusinvis, brændende busser og skrigende børn.

Vi må jo indrømme, at det så sandelig kommer an på, hvem, man er, når man anskuer en konflikt - om det er terrorisme eller frihedskamp - hvem afgør, hvad sandheden er?

En dag som i dag - 5. maj og Kristi Himmelfart - må det mane til eftertanke, hvad der kan få mennesker til at ofre sig for en sag. Når vi tænker vore frihedskæmpere, er det stoltheden og ærefrygten, der får os til at ranke ryggen.

Når vi tænker på selvmordsbombere er det afskyen og frygten, der får os til at bøje nakken - for det er ikke vores sag, det er en sag, der er rettet mod os og vores velfærd og værdier.

Kunne man forestille sig, at det var os, der havde uret? At vi her i vesten er tyranner, der prøver at presse et ugudeligt verdensbillede ned over hovedet på alle, der ikke er enige med os? Jeg tror, at mange af hos har mærket et lille, men nagende stik af tvivl.

Hvad er sandhed? - det spurgte også Pontius Pilatus, da Jesus talte om sin opgave som sandhedsvidne.

Sandheden er det, der driver os - det, der griber os, ryster os, omslutter os med vished og overbevisning. Sandheden er det, der giver livet mening - sandheden er det, der giver kraft til at leve og mod til at dø.

Sandheden er med andre ord en ånd, ofte en fælles ånd - men der er andre ånder, der alle må prøves på det de siger og gør.

Helligånden, som vi fejrer om 10 dage, er også en ånd, og det er den ånd, der peger på Jesus Kristus - som sandheden selv!

Amen, i Jesu Kristi navn, amen!

Kære kolleger!

Vi har nu mødtes og fået bl.a. liturgien på plads.

Vi behøver en præst til

1. Hilsen, kollekt og GT-læsning!
Vil Carsten Hoffmann? Tak!

Vi behøver en præst til at forestå altergang!
Vil Vagn Ove Høgild? Tak!

Vi behøver 7 ekstra præster til ”altergangsstationer”!
Vil Vagn Ove!
- Martin Boje!
- Leif Bak!
- Jens Bach!
- Lise Fibiger!
- Jannik Bojsen Møller!
- Charlotte Rønhoff!
- Erik Ladegård! Tak!

Liturgien bliver som følger:

Kristi Himmelfartsdag

Velkommen – intro! (Mette)

Præludium: kor

Indgangsbøn v. korpige!

Salme: 257 Vaj nu Dannebrog

Hilsen

Kollekt: Johansens.

Læsning: GT salme 113

Salme: 234 Som forårssolen morgenrød

Ev. læsning Luk. 24,46-49 og prædiken (Henrik)

Salme: 287 Kraften fra det høje

Ev. læsning Luk. 24, 50-53 og prædiken (Kirsten)

Salme: Al magt på jorden og i himlen 364

Altergang: Opstandne Herre + Fadervor + Altergang v.
4 stationer

(2 præster x 4 stiller sig i de fire hjørner med brød og
vin. Brødet dyppes)

Bortsendelsesord

Fred være med jer!

Velsignelse!

Salme 725 Det dufter lysegrønt

Udgangsbøn v. korpige

Postludium.

Overgangsintro og velkomst

Tale v. forsvarsminister Søren Gade

Fællessang: Altid frejdig, når du går

2. afdeling

Intro...

Fællessang: Det haver så nyligen regnet og En lærke let-
ted

Fællessang I Danmark er jeg født!

Gospelkor v. Lydiah og ca. 80 korister!

Afgang hjem med busser ca. kl. 15.00